

Christian Frier

Juridisk Institut
Syddansk Universitet
E-mail: cfr@sam.sdu.dk
sdu.dk/ansat/cfr

Christian forsker inden for det søretlige felt. Afhandlingen kan betegnes som offentligretlig, men Christian beskæftiger sig også med den kommercielle del af søretten, og underviser i transportret på både bachelor- og kandidatniveau.

Christian blev cand.jur. i januar 2014 og har siden været ansat ved Juridisk Institut, Syddansk Universitet. Først som videnskabelig assistent og dernæst som ph.d.-stipendiat. Herudover er han tilknyttet forskningsprojektet PolSEA (Policing at SEA) som er støttet af Danmarks Frie Forskningsfond. Forskningsprojektet beskæftiger sig med den internationale havret som juridisk ramme for politimæssige funktioner. I den henseende fokuserer Christian på private aktørers rolle i relation til pirateri og søsikkerhed i forbindelse med sejlads i arktiske farvande.

SDU

Ph.d.-afhandling
Juridisk Institut
Syddansk Universitet

Christian Frier

Beskyttelse af danske skibe mod
pirateri og væbnede overfald

Civile bevæbnede vagter
i et juridisk perspektiv

Ph.d.

SDU

sdu.dk/sam

8. marts 2019

Beskyttelse af danske skibe mod pirateri og væbnede overfald

Civile bevæbnede vagter i et juridisk perspektiv

Omfanget af og truslen om piratangreb har medført, at adskillige søfartsnationer, heriblandt Danmark, tillader civile bevæbnede vagter om bord på kommercielle skibe som beskyttelse mod pirateri. I et juridisk perspektiv giver denne retsudvikling anledning til at analysere og diskutere forskellige retsspørgsmål, der knytter sig til tilladelsesordningen såvel som afværgehandlingen. Der lægges hermed op til en helhedsundersøgelse af den danske reguleringsform. Denne tilgang til emnet og retsstoffet er valgt, fordi det anses for nødvendigt for at kunne rumme den kompleksitet, som retsområdet afføder.

Når det drejer sig om danske skibe, finder dansk ret som udgangspunkt anvendelse. Et særligt kendetegn for skibsfarten er, at reguleringen i høj grad hidrører fra internationalt og regionalt niveau. Hertil kommer vejledninger fra den internationale søfartsorganisation IMO og branchedreven normdannelse i form af industriens egne standarder og anden privat retsfastsættelse. Samspelet mellem de forskellige retskildetyper anskues generelt som en styrke i skibsfartsregulering, fordi det bl.a. understøtter retsenheden på tværs af flagstater. Som et kritikpunkt kan det imidlertid fremføres, at det bidrager til et fragmenteret regelværk. Det gør sig navnlig gældende i henhold til afhandlingens emne, fordi der ikke findes en overordnet konvention om udøvelse af privat bevæbnet beskyttelse af skibe til søs.

Et gennemgående karaktertræk ved den danske reguleringsform er, at beføjelser og forpligtelser, der traditionelt betragtes som myndighedsopgaver, er overladt til private aktører. Det kommer bl.a. til udtryk ved, at det er rederiet eller den kontraherende vagtvirksomhed, som godkender vagternes egnethed. Tilsvarende i relation til selve afværgehandlingen er det private aktører, som udfører bevæbnet beskyttelse. En særlig udfordring i den henseende er de begrænsede tilsynsfunktioner, som er karakteristisk, når skibe befinder sig fjernt fra danske farvande. I det lys bryder den danske reguleringsform med grundlæggende principper om myndighedsudøvelse og -tilsyn, som ellers kendes fra udøvelse af privat vagtvirksomhed såvel som våbenregulering i dansk ret.

Med henblik på at besvare afhandlingens problemformulering anvendes den retsdogmatiske metode. De metodiske udfordringer der melder sig i den henseende, knytter sig dels til de ikke-autoritative kilders retskildemæssige værdi i offentligretligt regi. Hertil kommer, at lovgivningen i flere situationer ikke er afstemt i forhold til de helt særlige situationer, der

opstår på skibet. Det er f.eks. tilfældet i relation til nødværgebestemmelsen og autoritetsforholdet mellem skibsføreren og vagtholdet.

Afhandlingen består af fire dele indeholdende i alt ni kapitler. Med afsæt i introduktionen i kapitel 1 og en udlægning af retskildeanvendelsen i kapitel 2, følger afhandlingens primære forskningsmæssige bidrag i kapitel 3 til 7 om den retlige regulering af civile bevæbnede vagter. I forlængelse heraf gennemføres en perspektivering til tysk og hollandsk ret, som på mange punkter udgør kontraster til den danske reguleringsform. Inddragelsen af disse flagstater reguleringsform bekræfter, at retsudviklingen er sket heterogent på flagstatsniveau. På baggrund af undersøgelsens resultater gives en række anbefalinger til optimering af retstilstanden.

Christian Frier

Juridisk Institut

Juridisk Institut, Syddansk Universitet er placeret i Odense og har ca. 50 ansatte. Dets mission er følgende:

“I åbent samarbejde skaber Juridisk Institut samfundsrelevant, retsvidenskabelig forskning, uddannelse og formidling af høj, international kvalitet. Instituttet arbejder tværfagligt og internationalt orienteret for at skabe viden til brug for private og offentlige retsanvendere, lovgivere, forskere og det omgivende samfund.”

Juridisk Institut udbyder den traditionelle jurauddannelse samt kombinationsuddannelsen HA(jur.)/cand. merc. (jur.). Instituttet er derudover ansvarlig for undervisningen i de juridiske fag, der i øvrigt udbydes på SDU.

Forskningen på Juridisk Institut dækker alle de juridiske hovedområder. Ud over den bredt forankrede forskning indenfor de juridiske hovedområder arbejder instituttet med nogle fokusområder, der har en stærk forskningsmæssig profil.